

Hr. Clausager ryster paa Hovedet; han maa altsaa være inde paa, at det vil blive nødvendigt straks at skaffe disse 40 Mill. Kr. til Veje. Jeg tror imidlertid, han ved nærmere Eftertanke vil forstaa, at noget saadant er der i Virkeligheden ikke Tale om. Saa meget kan man i hvert Fald sige sig selv, at de første Aar bliver der ikke Tale om at skaffe betydelige Beløb til Veje, og de første Par Aar bliver der efter min Mening overhovedet ikke Tale om, at det bliver nødvendigt at optage Laan. Jeg skulde tage meget fejl, hvis det ikke, hvis Forslaget vedtages, skulde indskrænke sig til, at man i det første Aar kun kan beskæftige sig med Overvejelser og Undersøgelser. Jeg vilde antage, at man i det første Aar overhovedet ikke fik Brug for mere end et Par Hundrede Tusinde Kroner, og dem vil der jo ikke være nogen som helst Grund til at laane, og maaske bliver der ogsaa i det andet Aar kun Brug for forholdsvist smaa Beløb. I hvert Fald kan man med Grund, tror jeg, hævde, at foreløbig i de første Par Aar bliver det ikke nødvendigt at optage Laan.

I hvor stor Udstrækning det i det hele bliver nødvendigt at tilvejebringe Midlerne eller en Del af Midlerne ved Laan, mener jeg altsaa først kan afgøres senere. Nu har jeg hørt Udtalelser om, at det vilde være ønskeligt, om man overhovedet ikke behøvede at optage Laan til dette Brobygningsarbejde, og selv om jeg ikke tror paa, at det vil være muligt at undgaa det, er det en Tanke, som i og for sig kun kan have min Sympati. Der er jo ingen Tvivl om, at det vilde lette Forslagets Gang ikke saa ganske lidt, baade herinde og ogsaa ude omkring i Landet, hvis man var i Stand til at sige, at dette Foretagende kan gennemføres i Løbet af 10 Aar, uden at vi behøver at optage nye Laan. Men selv om dette ikke lader sig gøre, kan jeg for mit Vedkommende ikke se nogen som helst Risiko ved at skride til Laan til Udførelse af dette Foretagende, saa meget mindre som jeg mener, at den Slags Laan altid er gode og forsvarlige Kapitalanbringelser.

Man har ogsaa fra visse Sider talt om, at Tiden ikke var til det, og har navnlig henvist til den danske Krones vanskelige Stilling i Øjeblikket; men det forekommer mig, at saaledes som Forslaget ligger og man har tænkt det gennemført, vil det ikke faa nogen nævneværdig Indflydelse paa vor Valutas Stilling. Men i denne Forbindelse vilde jeg henlede Opmærksomheden paa en anden Ting, som maaske

ogsaa kunde blive af Betydning, naar Talen er om, hvorvidt vi skal tilvejebringe Midlerne ved Laan, eller om vi maaske kan nøjes med at optage en Del af dem ved Laan. Jeg ser ikke rettere, end at Forslaget om en Lille Bælts Bro er saa vigtigt, at man med god Grund kunde sætte fuld Kraft ind paa at faa denne Bro bygget, for saa vidt den bliver vedtaget i Rigsdagen, og jeg vilde her gerne spørge, om man ikke kunde tænke sig, at der kunde være Forslag, som kunde hvile, og som der vilde være god Grund til at lade hvile, indtil Lille Bælts Broen er bygget. Ved Jernbaneloven af 1918 er der jo gennemført en Del Dobbeltspor, hvoraf nogle er bragt til Udførelse og andre er bevilget og skal bringes til Udførelse i samme Periode, som der er Tale om her. Jeg skal f. Eks. henvisse til, at der er bevilget et Dobbeltspor mellem Randers og Aalborg, et Anlæg, som skal bringes til Udførelse i samme Tidsrum. Nu kunde jeg tænke mig, at man fra Statsbaneledelsens Side vilde sige som saa: Naar vi staar overfor Valget imellem at sætte Arbejdet i Gang enten med Bygning af Lille Bælts Broen eller at tage fat paa Dobbeltspor, f. Eks. Dobbeltsporet mellem Randers og Aalborg, saa er der intet som helst til Hinder for, at Dobbeltsporet mellem Randers og Aalborg kan udskydes en Del Aar, og det vil være fuldt forsvarligt baade i trafikmæssig og økonomisk Henseende at udskyde dette Arbejde til Fordel for Anlægget af Lille Bælts Broen. Jeg er ikke i Stand til at afgøre, om man kunde gøre noget saadant, men jeg rejser kun Spørgsmaalet, for hvis man kunde gøre det, vilde det have en overordentlig Indflydelse, naar Talen er om, hvorledes man skal tilvejebringe Pengene til Lille Bælts Broen. Men ret bortset fra, om man kan dette eller ej, og rent bortset fra, at vi ikke kan undgaa at afholde de fleste af disse Udgifter ved Laan, hævder jeg, at om noget samlet Statslaan i Øjeblikket paa 40 Mill. Kr. er der aldeles ikke Tale, og jeg hævder endvidere, at der vil gaa adskillige Aar, inden man er kommet saa langt med Arbejdet, at det vil være nødvendigt at optage Laan af større Betydning. Jeg deler altsaa ikke den Opfattelse, at det skulde være saa farligt for vor Økonomi, for vor Krones Stilling eller for vor Valuta, at vi gennemfører Forslaget nu.

Medens der saaledes efter min Mening neppe vil være nogen Uenighed om, at Jernbanebroen i alle Henseender vil være et godt økonomisk Foretagende, stiller Forholdet sig jo noget anderledes, naar vi